

SAA TIL SØS

MARGUERITE VIBY

Isenesat af Emanuel Gregers

*Manuskript af
Fleming Lyng og Mogens Dam*

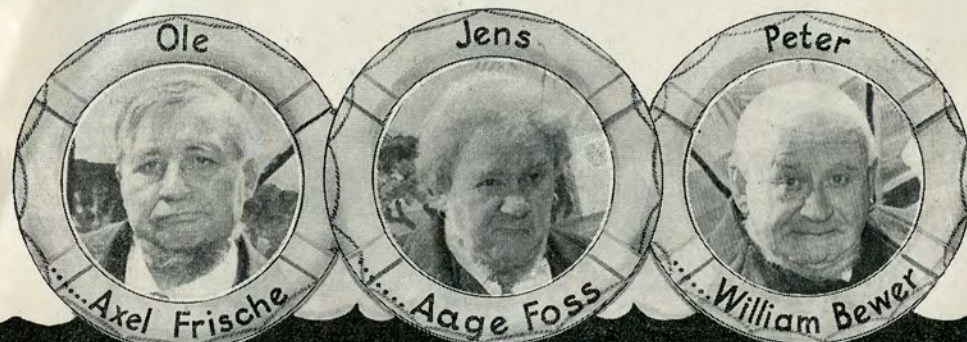
Sangtekster af Mogens Dam

Eneret: A/S. Kinografen

*Musiken af Kai Normann Andersen
spillet af
Otto Lingtons Orkester*

Saa til Søs-!

Vi er i Fiskerlejet »Fjordby«. I en beskedden Hytte bor de tre gamle Fiskere Ole, Jens og Peter. De er Brødre — skikkelige og hjertensgode, der ikke gør noget Menneske Fortræd — snarere tværtimod — for da den lille Sussis Forældre døde, har de taget Barnet til sig. Sussi, ogsaa kaldet SUS, bor nu hos dem, oppe paa Kvisten, og styrer til Gengæld deres Hus og Baaden med om det skal være. For Sus gaar ikke af Vejen for noget —

en rask Tøs med et Par smaa solide Næver. Hun elsker Sø og Saltvand og Tjærelugt — samt den unge, kønne Toldassistent Wilfred Holm — selv om hun bærer dette som en Hemmelighed — skjult i sit lille Hjerte.

Skibsprovianteringshandler Mommesen staar i sin Forretning og herser med Butikssvenden STILLE, der er ligesaa ivrig og hjælpsom som han er fregnet og fjollet — og dødsensforelsket i Sus. Der kommer Kunder i Forretningen — Entreprenør Gravenkop — og man drøfter Nattens Begivenhed, det store Spritsmugleri, der har fundet Sted nede paa Kysten. Egnen omkring Fjordby har i længere Tid været en yndet Arbejdsplads for Spritsmuglere — og endnu er det ikke lykkedes at fange dem, hvormeget saa Wilfred Holm har lagt sig i Selen.

Men ogsaa andre Emner drøftes i Mommemens Butik. Gravenkop fremsætter paany sin Plan om at forsyne Fjordby med et nyt Hotel, ganske vist har man jo Badehotellet, men Fjordby maa være stor nok til to Hoteller — der kommer jo mange Sommergæster — og Gravenkop tilraader indtrængende Mommesen at sætte sig i Spidsen for Sagen — og Mommesen nikker eftertænksomt: Jae, maaske man skulde rulle sig ud.

Og Mommesen »ruller sig ud«. Nede paa Stranden drøfter han Sagen med Ole, Jens og Peter og nogle andre af Fiskerlejets Notabiliteter, som Kroværten og Jordemoderen. Og det viser sig, at der er Stemning for Planen. Som Ole sindigt ræsonnerer: »Naar Kjøvenhavnerne er fjollede nok til at gi' 700 Kroner i Leje for vores Smule Hytte — hvad kan vi saa ikke faa ud af et helt Hotel!« — Og Gravenkop vil jo bygge billigt, næsten gratis — mod Pant selvfølgelig. — Og snart efter er »Grand Hotel«, Fjordby, blevet til Virkelighed. Den gamle Kro er bygget om, og Ole, Jens og Peter og et Par andre Interessenter

SUS

Som et Sus —
 Saa det gyser —
 Saa det gipper —
 Saa det svupper i en Skipper,
 nok saa sveden,
 Kærligheden!
 Som et Sus —
 Fra det gyldne i det Fjerne,
 som en Blinken fra en Stjerne
 ses herved —

Kærligheden!
 Ja, naar det først svipser for Ben —
 Saa gaar det lige lukt til Marv
 og til Ben.
 Som et Sus,
 der kan mærkes nedad Ryggen,
 dette lille Æg har Lykken
 lagt i Reden:
 Kærligheden!

STILLE

Spørg mine Stjerner
 funkende klare,
 saa vil de svare Dig, ja eller nej.
 Spørg mine Stjerner,
 skælvende blanke,
 spørg om hver Tanke ej svøbtes
 om Dig.

Ned fra det Høje
 tusinde Mil
 flyver som Kærtgen
 Stjernernes Smil.
 Spørg mine Stjerner,
 spørg mine Venner,
 Haabet de tænder
 over din Vej.

Bølgen blaa gør alle Savn og
 Sorger smaa
 og spejler alle Glæder i sin Favn,
 Livet har Sol og Blæst,
 vi ta'r det, som det falder bedst,
 engang vor Lykke prajer vi
 drejer i Havn.

Bølgen blaa
 er som en Ven, vi stoler paa,
 den bærer os imod vor Skæbnes
 Kyst.
 Rigdom og Herlighed,
 ja, selv en Smule Kærlighed,
 og alt hvad Hjertet haaber paa,
 bringer Bølgen blaa.

staar som Ansvarshavende for Virksomheden.

Johan Nordborg, den rige, fraskilte Københavner-Direktør, har sin Sommervilla i Fjordby. Hans dasende Landligger-Tilværelse afbrydes paa en behagelig Vis af Datteren Margot, der kommer paa Besøg og slaar sig ned hos ham.

Sommeren skrider — og Fiskernes Hotel synes at skulle gøre det samme. Selvfølgelig har de ikke Begreb om at drive det — og en mørk Stemning raader i Mommesens Butik, hvor Situationen drøftes. Nu vil man prøve noget nyt, og stolt fremviser Ole den hjemmelavede Plakat til »Københavneraftenen« paa »Grand Hotel« i Fjordby, hvor mellem andre Attraktioner Sus skal danse. Hun har øvet sig i de sidste tre Dage, oplyser Ole — saa det skal nok blive godt.

Men mere ejendommeligt end egentlig godt forløber Københavneraftenen. Bevares — der er fuldt Hus — for en Gangs Skyld, men den saare beskedne Underholdning falder Gæsterne for Brystet. Under

Sus' Dansenummer kommer en af Herrerne i Direktør Nordborgs Selskab med nogle haanende Bemærkninger — hvilket faar Ole til at koge over, og i sin oprørte Indignation smider han alle Gæsterne ud. Han er Vært i Hotellet, og han skal nok bestemme, hvad der skal grines af. Grædende søger Sus Lyde i Haven — hvor hun pludselig bliver opmærksom paa nogle mistænkelige Skikkelser — hører nogle hviskende Ord, der lader hende ane, at Spritsmuglerne skal paa Togt samme Nat. Nu skal hun gøre noget for sin elskede Toldassistent — styrter rundt for at finde ham — hun har set ham blandt Aftenens Gæster — og finder ham i Haven — i Maaneskinnet — midt som han er ved at kysse — Margot Nordborg. Wilfred, der er vred over Forstyrrelsen, sender Sus væk — hun faar ikke sagt, hvad der ligger hende paa Hjerte. Smuglerne faar Lov til at operere i Fred.

Direktør Nordborg kan ikke faa Sus ud af sine Tanker. Han saa hende danse – og i sin Friskhed og Uberørthed virkede hun som en helt ny Type i hans store Galleri af Kvinder, og – Elskerinder. I den kommende Tid bombarderer han Sus med allehaande Gaver og Tilbud, som hun dog ligeglad afviser, indtil den Dag, hvor hun bliver klar over, at Ole, Jens og Peter – hendes elskede Plejefædre – staar overfor Ruin. Hvis der ikke inden næste Dags Middag skaffes 9000 Kroner tilveje, vil Gravenkop tage deres Baad, deres Redskaber, Huset, det hele – og Sus modtager Nordborgs Tilbud om en Sejlur i hans Yacht. Nordborg tror allerede at kunne notere en ny Sejr – men det forløber anderledes. Da han forstaar Grunden til Sus' Visit, at det kun er for at redde de gamle – bevæges hans koldsindige Menneskesjæl; han ser i et Glimt et lille Menneske, der kan gøre noget for andre – ofre sig selv – og beskæmmet bøjer han sit letgraanede Hoved og lover at hjælpe hende – uden Vederlag.

Men endnu et Resultat bringer Sejlturen: en mistænkelig Baad i det fjerne bringer Sus i Fyr og Flamme. Er det Spritsmuglerne? Kan hun redde sin Toldassistent, der har faaet sin Afsked efter Smuglernes vellykkede Kup hin »Københavnraften«? Radioen gnistrer, og snart efter er Wilfred Holm i Toldbaaden paa Jagt efter det fordægtige Skib. – Men endnu en Baad er ude – nemlig Stille, der har erobret en Chriss-Craft og er styret ud paa de vilde Vover for at redde sin Sus, sin elskede Sus, fra den ned-

rige Forfører Herr Nordborg. Selvfølgelig tager Stille i Mørket Fejl af Skibene og havner ombord paa Smuglerskuden, hvor han kommer til at staa overfor Entreprenør Gravenkop. Efter den hidsige Kamp, hvor Stille kun reddes ved Toldbaadens Indtræffen, bliver Smuglerne overmandet og udleveret til Retfærdighedens Straf. Fiskerne er reddet, og Nordborg kan drikke Forlovelsesskaal for Margot og Wilfred – og Sus, glad over at have hjulpet Wilfred til at blive lykkelig, tager Stille ved Haanden og gaar i Biografen.

SUS

STILLE

Eneret: A/S Kinografen